

Туристическа информация

Община Иваново

Община Иваново - обединила минало и съвремие ведно в природни кътове с космическо излъчване, където човек забравя земната суета, вслушва се в шепота на вековете, черпи енергия и става по-добър.

Добре дошли в община Иваново!

Типично селска територия, община Иваново заема площ от 495 454 дка - над 17 % от Област Русе. Административен център на общината е с. Иваново, чието

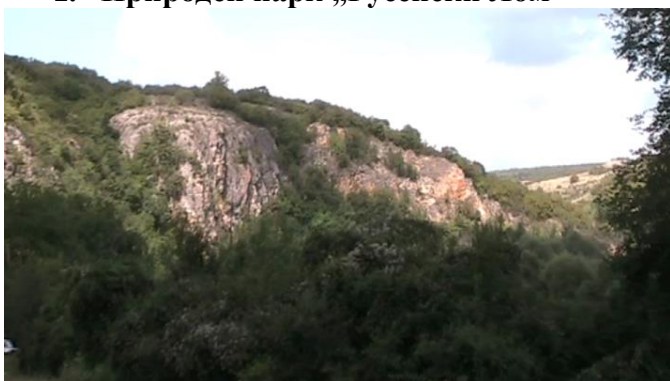
застрояване започва с изграждането на ж.п. линията Горна Оряховица-Русе през 1895г. Разположена на 5 км от старото селище и р. Русенски Лом, на север тя граничи с р. Дунав и с общините Русе, Ветово, Цар Калоян, Две могили и Борово. В състава на общината влизат 13 населени места: Иваново, Щръклево, Пиргово, Тръстеник, Сваленик, Красен, Мечка, Кошов, Червен, Божичен, Нисово, Церовец, Табачка. През територията на общината преминават важни пътища от републиканската пътна мрежа: Русе-София и Русе-Варна, както и международен ЖП коридор (№4) и европейските коридори № 7 и № 9, които осигуряват връзката на централна и източна Европа с Черноморието и Азия.

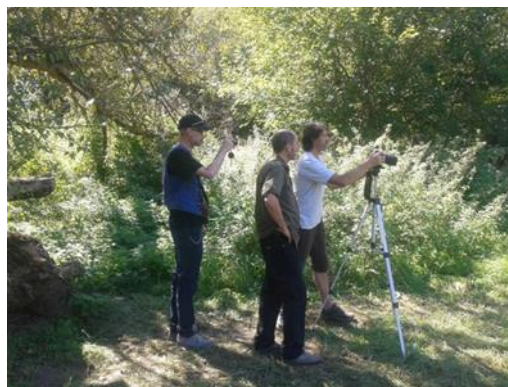
С добре развитата пътна инфраструктура, в непосредствена близост до големия град, общината предлага разнообразие от възможности за туризъм. Уникално съчетаваща богато културно-историческо наследство с красива и запазена природа Община Иваново е привлекателна за хора с разнородни интереси, а множеството фестивали и локални културни събития, интересната местна кухня и много добри вина я превръщат в красив спомен за всеки посетител.

I. Забележителности

1. Природен парк „Русенски Лом“

Голяма част от Природен парк „Русенски Лом“ е разположена на територията на община Иваново. Тук човек има усещането, че се намира в планината, макар да е сред Дунавската хълмиста равнина. Паркът носи името на река Русенски Лом – последния десен приток на Дунав. Многобройните меандри, със стръмни и отвесни варовикови откоси и скални венци, надупчени от множество пещери и скални ниши, превръщат каньоновидната долина на Ломовете в истинска мистерия. Нейната история започва преди около 120 млн. години, когато Поломието е било дъно на топло море, от което са останали утаени варовици. Така са се формирали множеството пещери, каверни и карстови образувания по цялото протежение на реките от тази речна система, като най-красиви и интересни са те по долните им течения.

Релефът, скалите, почвеният слой и специфичните климатични условия обуславят и голямото биологично разнообразие в района. Гордост за парка са редките и защитени растителни видове, от които един български и пет балкански ендемита, между които Ковачев зановец и Диекианов лопен, с единствено находище в Поломието. Тук се срещат и много птици, които са застрашени в цяла Европа, затова Ломовете са обявени за орнитологично важно място. В парка могат да се наблюдават различни видове соколи, ястреби, египетски лешояд, червен ангъч, скален гълъб и други. Изградена е и подходяща инфраструктура за развитие на пешеходен и вело-туризъм, обозначени са основните еко-маршрути, изградени са места за наблюдение на птици и

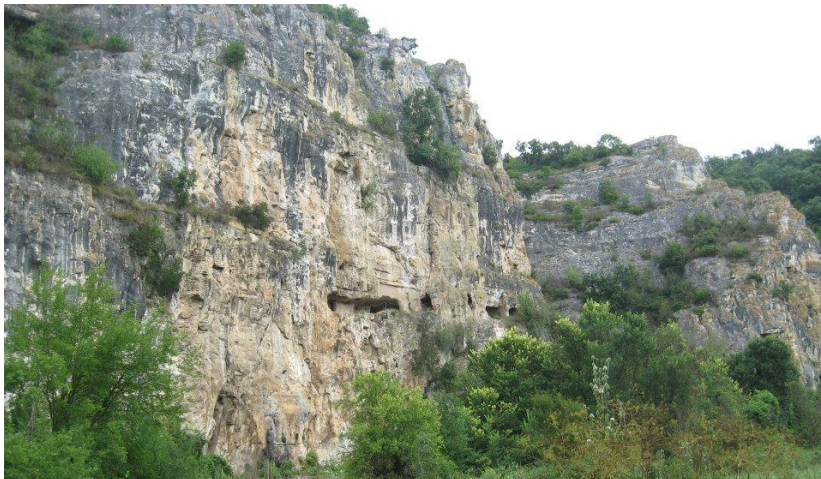
диви животни. В парка функционират Природозащитен комплекс “Ломовете”, с Природозащитен център и Център за изследване, обучение, симулация и анализ на биоразнообразието.

Посетителският център е постоянно отворен, но за специализирана лекция е необходимо да се обадите на тел. 082 872397.

2. Голям Нисовски манастир „Св.Св. Константин и Елена”

Любителите на активния отход, избрали да се потопят в магията на Природен парк „Русенски Лом“, имат възможност да посетят и най-големия от скалните манастири в Поломието „Св.Св. Константин и Елена“, известен още като Голям Нисовски манастир. Пътят до него е продължение на т.н. „Дендропътека”– обозначен маршрут за запознаване с местните дървесни и храстови видове, с начало в с. Нисово, преди моста над река Малки Лом. За съжаление, манастирът е сред най-слабо проучените в България и само легендите поддържат спомена за някогашното прочуто духовно средище, привличало художници и граматисти от цялата страна.

Скалният комплекс датира от XI в. Останките от него се състоят от храм и килии, изсечени като разширения на съществуващи пещери. До скалната обител се достига по стръмна стълба, изсечена в скалата. На места все още личат фрагменти от стенописи.

Маршрутът е с обща дължина 7 км. На поляната, пред скалите, има изграден кът за почивка.

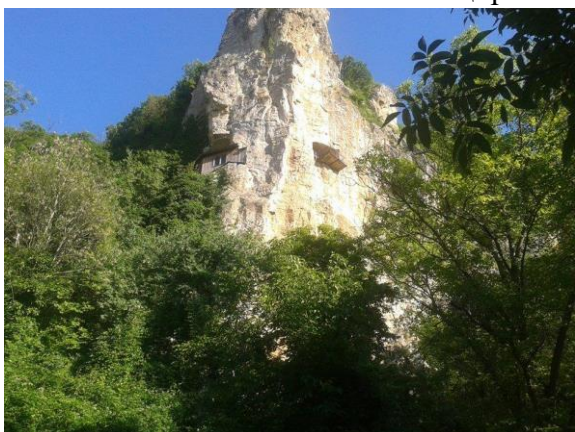
3. **Ниският Дунавски бряг** в землищата на селата Пиргово и Мечка е сред най-атрактивните участъци от българското крайбрежие и предлага различни възможности за активен отдих - разходка с лодка, гребане, водни спортове, риболов и риболовни състезания.

Тук, на брега на р. Дунав, в селищно образувание Стълпище, в близост до с. Мечка се намира и природния феномен **"Дикилиташ"** /побит камък/, датиращ още от Мезозойската ера. В близост са разположени останки от Дунавската отбранителна система на Римската империя, от средновековно селище "Урсус" и орнитологична зона „РС Стълпище“. Реката и Рибното стопанство образуват една от малкото добре запазени влажни зони по Дунавското крайбрежие, разположена на територията на бившето голямо крайдунавско блато. Пролетта, есента и зимата се наблюдава голяма концентрация на водоплаващи птици: голям и малък корморан, розов и къдрав пеликан, нощна и гривеста чапла, черен щъркел, ням лебед, бял и червен ангъч, морски орел, орел змияр и т.н.

4. Национален Археологически резерват „Скални църкви при с. Иваново”

Мекият климат, плодородната земя и удобните места за заселване в долината на Русенски Лом открай време са привличали вниманието на човека. На тях се дължи и голямото струпване на селища и култови центрове от различни епохи. Недвижимите паметници на културата в общината са близо 200, а село Иваново се е превърнало в синоним на Ивановските скални църкви.

Църквата "Света Богородица"

Ивановските скални църкви, възникнали през Средновековието, са част от прочуто българско духовно средище по поречието на Русенски Лом. Скалният манастир "Свети Архангел - Михаил", разположен на 3 км източно от село Иваново, е един от най-големите и добре запазени български скални манастири. Наличните източници на информация сочат, че отшелници отхвърлили светската суета са обитавали каньона на Русенски лом през XII век. Според биографични данни, търновският пратриарх Йоаким, живял по времето на цар Иван Асен II (1218-1241), създава първата издълбана в скалите църква. С помощта на царя, той основава голям манастир посветен на Св. Архангел Михаил. Комплексът обхваща десетки помещения, изсечени в скалите. В шест от монашеските църкви и параклиси са запазени стенописи от XIII и XIV век, които заради високите си достойнства, през 1979г. са включени от ЮНЕСКО в списъка на световното културно наследство. Те свидетелстват за развитието на Палеологовия и Комниновия стилове в България и за върховите достижения не само на българското, но и на Балканското средновековно изкуство. Сред тях най-впечатляващи и добре запазени са тези, в църквата "Света Богородица", изписани в средата на XIV век, с дарение от българския цар Иван Александър.

Изображение на цар Иван Александър (1331-1371)
като ктитор на скалната църква

Обектът е експозиция на Регионален исторически музей – гр. Русе.

https://www.museumruse.com/expositions/ivanovo_bg.htm

5. Национален Археологически резерват „Средновековен град Червен”

Село Червен е последна спирка по маршрута в Природен парк „Русенски Лом“. То е разположено, от река Черни Лом, на две махали – Аврамовската и Долната. Реката опасва платото на средновековния град, населяван още от тракийско време. Крепостта на него е издигната през ранновизантийската епоха.

През Средновековието, в периода XIII – XIV век, Червен става един от най-значимите стопански, църковни, военно-административни и културни центрове в България. Седалище е на Червенската митрополия. Измежду малкото средновековни градове, в които са открити замъци, този в Червен е проучен най-рано и е известен с големината и представителността си. Архитектурата му включва вътрешен град (Цитадела), разположен върху платото и външен - заемащ неговото подножие. Има сложна укрепителна система и разклонена улична мрежа. Разкрити са 13 църкви, сред които и митрополитската. През 1965 година руините на Средновековен град Червен са обявени за Национален археологически резерват. И днес той е един от най-импозантните, най-добре запазените и добре проучени български средновековни градове.

Оцелялата през вековете бойна кула на града е сред малкото запазени примери за облика и възможностите на българското средновековно крепостно строителство. Тя е и образецът по който е възстановена Балдуиновата кула във В. Търново.

Червен е уникален и с двата си подземни водоснабдителни прохода, които са единствени по рода си в България и могат да бъдат видяни само тук. Като археологически обект, градът има съществен принос за изучаване на средновековната история на страната. Археологически находки от него се съхраняват в Националния исторически музей в София и в Регионалния исторически музей в Русе.

До днешното село Червен се достига по удобен асфалтов път от с. Иваново. Разстоянието между двете села е около 12 км.

Обектът е експозиция на Регионален исторически музей – гр. Русе.

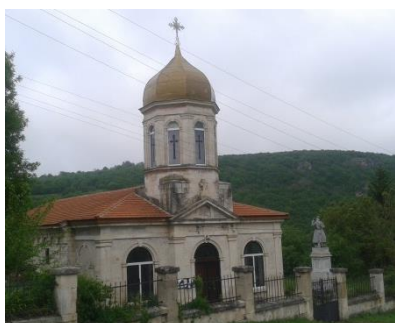
https://www.museumruse.com/expositions/cherven_bg.htm

6. Късносредновековна църква „Св. Троица” в с. Красен

За будния дух и културни традиции в Поломието, ревностно опазвани през вековете, свидетелства и късносредновековната църква „Св. Троица” в с. Красен. Построена в средата на XVII в., тя е най-старият, изцяло запазен селищен православен храм в Русенско. Тя е полувкопана, като външното лице на стените и е покрито с надписи-графити, свързани със събития от живота на селото. Сред надписите се чете името на Никола Поплазаров, известен с направения от него през 1811 г. препис на „История славянобългарска” от Паисий Хилендарски.

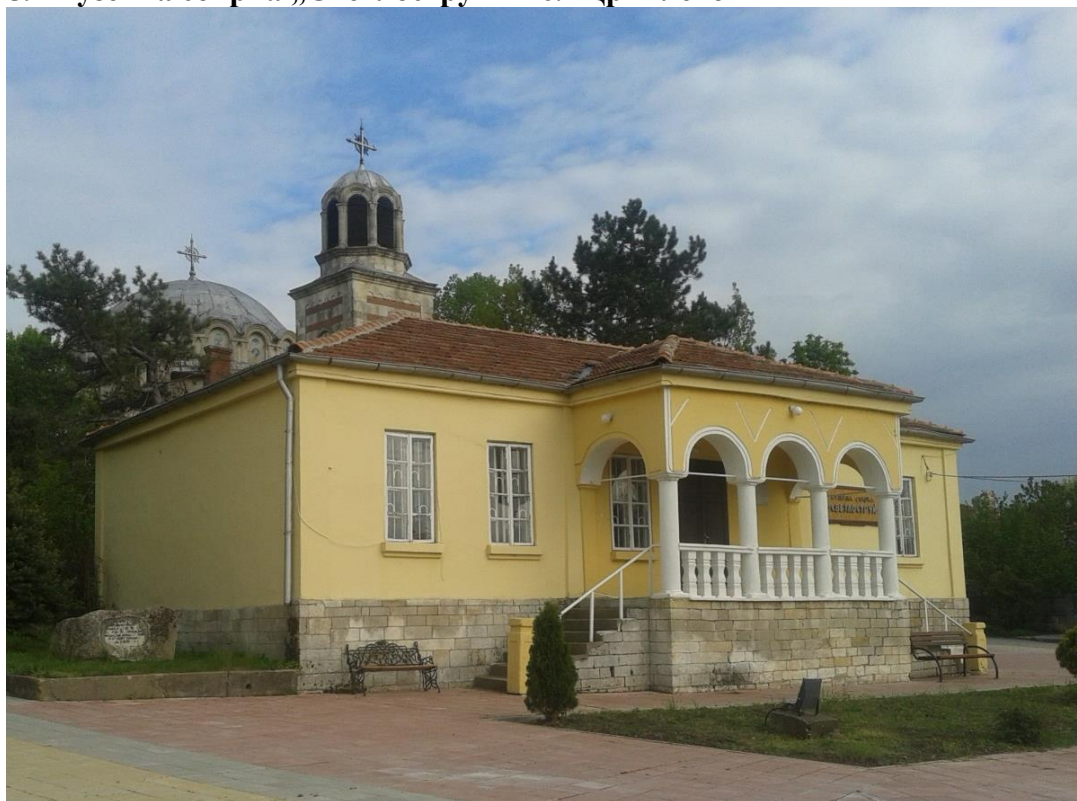

7. Църквата "Успение Пресветия Богородици" в с. Табачка. Строена през 1862 г., нейно притежание са 82 икони. Към нея функционира музей с богослужебни книги, дарени от Руското царско семейство. В двора на църквата се издигат паметници на загиналите в Руско-турската война от 1877/78 г. и на загиналите в Балканската, Междусъюзническа и Първа световни войни.

Църквите в останалите селища в общината са паметници на културата от местно значение, а храмовите празници са сборовете на селата.

8. Музейна сбирка „Светлоструй” – с. Щръклево

Сградата, строена през 1914г., е на паметник на културата от местно значение и е била едно от първите основни училища след Освобождението. По-късно е превърната в читалище, което от 1928 до 1941 г. издава вестник „Светлоструй”. Замислен като трибуна на писателите, живеещи извън столицата, от селски литературен лист, изданието прераства в най-големия и единствен по рода си литературен вестник в провинцията и в Европа между двете световни войни. Традиционно организираният, от читалището в с. Щръклево, Национален литературен конкурс - биенале за млади творци от провинцията носи неговото име.

Музейната сбирка е създадена през 1965г. от местния писател и общественик Веселин Тачев. В две отделни зали, в нея са обособени етнографска сбирка и литературна изложба, допълнена с материали от личния архив на основателя на вестника Димитър Добрев, дарени за експозицията през 1983г. Обектът се намира в центъра на с. Щръклево. Посещението е безплатно.

**Работно време на Музейна сбирка „Светлоструй”: от 08 до 12 и от 14 до 18 ч.
Почивни дни - събота и неделя**

Телефон за контакт: 087 957 51 07; 087 957 51 08; 087 957 51 04

II. Исторически паметници

9. Паметник на загиналите воители за освобождението на България през Руско-турската война /1877-78 година/

Историческите монументи в съставлящите общината селища са десетки. Един от най-значимите сред тях е **паметникът в чест на загиналите воители за освобождението на България през Руско-турската война /1877-78 година/**.

Паметникът се намира на 1,5км от с. Мечка по пътя към с.о. Стълпище, на мястото където са се водили най-значимите боеве за освобождението на гр. Русе. Строен през 1900 със средства “събрани от народа”, по типов проект на седемте еднакви паметника в България: Орлово гнездо, Свищов, Плевен, Стара Загора, Шейново, Лом черковна и Мечка. Голямото стратегическо значение на боевете край с. Мечка и тяхната важност е почетена и в плевенския мавзолей, на фасадата на който околорвръст е написано: “В памет на загиналите освободители при Шипка, Плевен, Мечка и Стара Загора”.

10. Паметник на княз Сергей Максимилианович Романовски

Важна забележителност за Община Иваново е и паметникът на Сергей Максимилианович Романовски, херцог Лайхтенберг – първият, в историята, член на руското императорското семейство, убит по време на война. Паметникът, издигнат в негова чест се намира на 300 м от разклона на шосето Иваново-Русе, по пътя за скалните църкви. Изграден е от бял варовик, много добре разчленен и богато орнаментиран. На главната скулптурна част от челната страна е апликиран бронзов меч с преплетена лента и колонка. Отгоре завършва с

триглав бронзов орел с корона. Поставен е върху площадка, до която се стига след система от стъпала и ниска площадка. Поставени са две мраморни плочи отпред и отляво.

Светлейшият княз Сергей Максимилианович Романовски е внук на император Николай I и правнук на френската императрица Жозефина. Загива по време на Руско-турската война 1877-1878г., на българска земя, в с. Иваново, до Русе от вражески куршум. Князът е член на руския императорски дом с титла Императорско височество, генерал майор.

III. Вино от Поломието

Произвежданите грозде и вина по дунавския бряг постепенно връщат старата си слава. Изложенията с дегустация на вино от местни производители винаги съпътстват общинските празници. Виненият туризъм вече е направил първите си стъпки, чрез пускането в експлоатация, още през 2008 г „Винарска изба Райнов и синове” в село Нисово, а наскоро изграденият винарски комплекс „Седем поколения” промени напълно облика на село Мечка и предизвиква интереса не само на местни, но и чуждестранни ценители на виното и красивата природа.

